

[Skatteministeren]

enig i. Men samtidig foreslår SF at styrke progressionen ved at forhøje 12 pct.-skatten til 16 pct. ved at indføre en direkte forbrugsskat på 5 pct. af forbrug over 100.000 kr. og ved at indføre proms på lønninger.

Alt i alt vil SF's forslag reelt bringe den højeste marginalskattesats op på 70 pct., altså mere end i dag. Det er helt uacceptabelt for regeringen. Efter regeringens opfattelse skal progressionen i skattesystemet ikke skærpes, men derimod mindskes for at gøre det mere attraktivt at arbejde, at investere og spare op; ellers får vi aldrig rettet op på dansk økonomi. Derfor må regeringen klart tage afstand fra disse forslag om at hæve marginalskatten.

Forslaget om at indføre en direkte forbrugsskat må jeg også advare imod. Som det fremgår af Skattepolitisk Redegørelse fra september 1989, er en direkte forbrugsskat som den, SF nu foreslår, forbundet med så mange praktiske problemer, at enhver må kunne se, at den er nærmest umulig at administrere. Skatteyderne og skattevæsenet skal ved en sådan såkaldt partiel forbrugsskat leve med to forskellige skattesystemer side om side, og det kan altså ikke undgå at komplicere livet for begge parter. Og de ulemper må ses i forhold til det beskedne provenu på skønsmæssigt i størrelsesordenen 0,5-1 mia. kr., som SF's forslag ville indbringe.

Så indeholder SF's forslag også en ikke helt specificeret plan for en gradvis beskæring af rentefradragsretten. Så vidt jeg kan se, vil SF afskaffe fradragsretten for forbrugsrenter over 5 år, mens rentefradragsretten for fastforrentede lån skal afskaffes over 20 år ved hjælp af en særlig renteskatteordning, bl.a. for at hjælpe nybygte husejere.

Selvfølge skal jeg da ikke undlade at notere som noget positivt, at SF har blik for husejernes særlige problemer, men SF glemmer altså, at en ordning vedrørende fastforrentede lån ikke er tilstrækkelig til at hjælpe husejerne. Boliger er jo ofte finansieret med andet end fastforrentede lån, sådan som det også er fremgået af debatten om renteaftgiften. Det har jo ikke mindst hr. Jens Thoft selv påpeget. Derfor er en ordning for fastforrentede lån ikke tilstrækkelig til at beskytte de husejere, der har finansieret boligen i tillid til gældende skatteregler.

Desuden betyder SF's forslag i realiteten en genindførelse af renteaftgiften med alle de administrative problemer, der ville være ved at

sondre mellem forbrugslån og lån omfattet af den renteskatteordning, SF foreslår. Jeg tillader mig at fastslå, at det, SF her foreslår, rent administrativt faktisk er værre end det system, renteaftgiften var baseret på.

Endelig fremgår det ikke af SF's forslag, hvordan renteskatteordningen skal administreres i forhold til udenlandske indehavere af fastforrentede værdipapirer.

Så alt i alt må jeg afvise SF's forslag om at beskære rentefradraget, ligesom jeg må afvise forslaget om at omlægge lejeværdibeskatningen til en progressiv statslig ejendomsskat, som også skal hvile på bygningernes værdi. Det er bestemt ikke nye skatter, de betrængte husejere har brug for.

I øvrigt er det jo sådan, at skal der være mening i tingene, så må skatten af lejeværdi følge skatten af renter. Når SF foreslår rentefradraget ophævet, ja, så vil det logiske være, at lejeværdibeskatningen også ophæves, vel at mærke uden at der sættes noget andet i stedet.

Endelig foreslår SF en beskæring af kapitalgevinster. Det spørgsmål, man kunne stille, er: Skal der så også være fradragsret for tab? Det ville i hvert fald være logisk.

SF foreslår også en helt ødelæggende afgift på obligationshandel og en forhøjelse af arveafgiften, som jo i forvejen er på op til 90 pct. Jeg ved ikke, om SF forestillede sig, den skulle op på 100 pct. De forslag er selvsagt helt uacceptable for regeringen.

På erhvervsskatteområdet har regeringen som nævnt allerede gennemført en del af de elementer, SF foreslår. Ud over dette foreslår SF en række beskæringer af virksomhedernes muligheder for f.eks. afskrivninger. Jeg vil gerne kraftigt understrege, at yderligere beskæringer af denne karakter efter regeringens opfattelse kun kan overvejes i en sammenhæng, hvor erhvervslivets samlede beskatning lettes tilsvarende. Ellers vil forslagene udelukkende bidrage til at forringe virksomhedernes konkurrenceevne.

En forringelse af virksomhedernes konkurrenceevne er også en stensikker følge af det forslag, SF stiller om en produktionsomsætningsafgift, den såkaldte proms. Den proms, SF foreslår, adskiller sig noget fra, hvad man ellers forstår ved en proms. Normalt beregnes promsen af et grundlag, der opgøres som forskellen mellem det samlede salg og det samlede køb. SF's